

പ്രമസർ അനിൽകുമാറിൻ്റെ പ്രദാഹണം - വ്യാഴാഴ്ച തോറും

ചൊല്ലോത്തരവേള ഒപ്പ് Q&A 254

വിരുദ്ധ ദ്രോവങ്ങൾ POLAR OPPOSITES

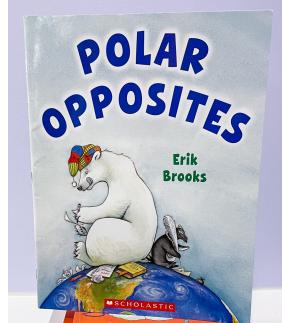
നാം ശ്രീ സായിരാം.

പ്രശാന്തി സന്ദേശം, ചോദ്യാത്തരവേള.

Q. 254:

ജീവിതത്തിൽ നാം നിരവധി വിരുദ്ധ ദ്രോവങ്ങൾ കാണുന്നു? നമുക്ക് ഈ വൈരുദ്ധ്യ അങ്ങളെ ഒരു പരിധി വരെ പരിക്കാം.

നാം ഈ രണ്ടിനയും പൊരുത്തപ്പെടുത്താൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഈ അസാധ്യമാണ്. ഉദാഹരണമായി രാവും പകലും, ജനനവും മരണവും എടുക്കുക. നമുക്കവെയെ പൊരുത്തപ്പെടുത്താനാവില്ല. എന്നാൽ, ഒരു കാര്യം ഇതാണ്: രാവും പകലും തിക്കതെ താളക്രമത്തിൽ നീങ്ങുകയാണ്. ജീവിതവും മരണവും അസ്തിത്വത്തിൽ തിന്റെ ഈ ചിരകുകൾ പോലെയാണ്. ഇപ്പോഴും നാം അവയെ വിരുദ്ധ ദ്രോവങ്ങളായി കരുതുകയാണോ? തൊനങ്ങെന്ന കരുതുന്നില്ല. മുമ്പ് പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ, അവ കേവലം വിരുദ്ധ ദ്രോവങ്ങളും, എന്തുകൊണ്ടും അവ പരസ്പര പുരക്കാം.

ശാസ്ത്രത്തിന്റെയും മതത്തിന്റെയും കാര്യവും ഈങ്ങെന്ന തന്നെയാണ്. ശാസ്ത്രജ്ഞൻ എന്നു കരുതുന്ന ആളുകൾ ധ്യാനത്തിനും മതത്തിനും എതിരാണ്. അവർ ചിന്തിക്കുന്നത് ഈ രണ്ടും വിരുദ്ധ ദ്രോവങ്ങളാണെന്നാണ്. വാസ്തവത്തിൽ, ശാസ്ത്രം എന്നത് ഏകകാഗ്രത (concentration)യാകുന്നു. അത് മനസ്സാക്കുന്നു. അത് ഒരു ഉദ്യമ (effort)മാകുന്നു. ധ്യാനം അമവാ മതം എന്നത് തികച്ചും വ്യത്യസ്തമായ ഒരു ലോകമാകുന്നു. അത് വിശ്രാന്തി (relaxing)യാകുന്നു. അത് ‘പോവട്ട്’യെന്ന ഭാവമാണ്. അത് ഏകകാഗ്രതയേ അല്ല. അത് ഏകവിനുവിലുള്ള കേന്ദ്രീകരണം അല്ല. അപ്പോൾ എങ്ങെന്ന അവയെ നിങ്ങൾക്ക് പൊരുത്തപ്പെടുത്താനാവും?

ജോലിയും വിശ്രമവും നിങ്ങൾക്കെങ്ങനെ പൊരുത്തപ്പെടുത്താനാവും? അത് കേവലം അസാധ്യമാണ്. നിങ്ങൾ പകൽ നേരത്ത് കരികമായി അധ്യാനിക്കുന്നു, അതിനാൽ രാത്രിയിൽ വിശ്രമം താനേ വരുന്നു. ഈ മാനത്തിലാണ് നാം വിരുദ്ധ യുവങ്ങളെ നോക്കിക്കാണേണ്ടത്. തത്രചിന്താപരമായി, പൊരുത്തം സാധ്യമാവില്ല. ജോലി വിശ്രമമാവാൻ കഴിയില്ല, വിശ്രാന്തി ജോലിയുമാവില്ല. ഒരു സംഗ്രഹണം സൃഷ്ടിക്കാൻ നിങ്ങൾ ശ്രമിക്കുകയാണെങ്കിൽ, രണ്ടിന്റെയും സൗഖ്യവും കൈടുത്തും നിങ്ങൾ. ജോലിയെന്നത് ജോലിയാണ്. വിശ്രമമെന്നത് വിശ്രമമാണ്. എന്നാൽ നന്നായി ചെയ്യുന്ന ജോലി വിശ്രാന്തി കൊണ്ടുവരുന്നു. നിങ്ങൾ രാത്രിയിൽ നന്നായി വിശ്രമിച്ചാൽ, രാവിലെ നിങ്ങൾക്ക് നല്ല ഉമേഷമുള്ളതായി, വളരെ പ്രസർ പുള്ളതായി, ജോലിക്കാവശ്യമുള്ള നിരയെ ഉളർപ്പജമുള്ളതായി അനുഭവപ്പെടുന്നു. മറ്റു വാക്കുകളിൽ പറഞ്ഞാൽ, വിശ്രമം ജോലി കൊണ്ടുവരുന്നു, അതേസമയം ജോലി വിശ്രമം കൊണ്ടുവരുന്നു. ഈതൊരു വ്യത്തമാണ്. അതുകൊണ്ട്, ഒരു തരത്തിൽ, പൊരുത്തം നേരത്തെതന്നെ അവിടെയുണ്ട്.

പകൽ രാത്രി കൊണ്ടുവരുന്നു, അതേസമയം രാത്രി പകലിനെ കൊണ്ടുവരുന്നു. ജീവിതം മരണം കൊണ്ടുവരുന്നു, മരണം ജീവിതം കൊണ്ടുവരുന്നു. അവ അർദ്ധവു

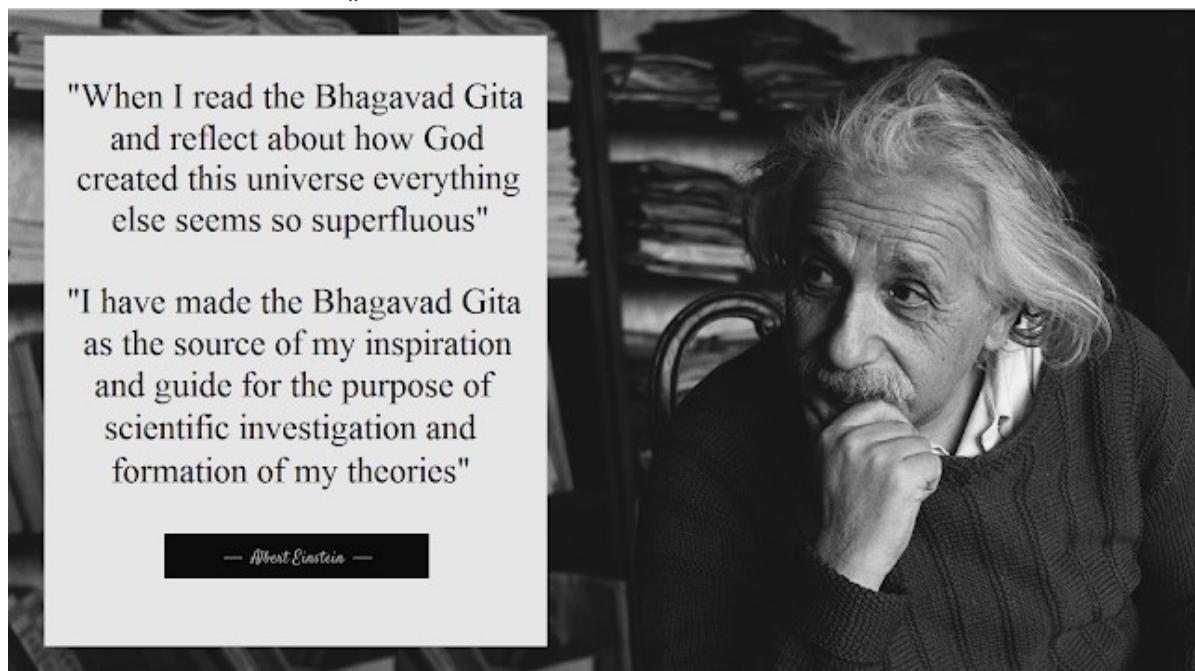
തന്ത്രങ്ങളാകുന്നു. അവ രണ്ടും ഒരുമിച്ചാ വുന്നോൾ, വ്യത്തം തികഞ്ഞതും പുർണ്ണ വുമാകുന്നു. അതുകൊണ്ട്, നാം അവയെ സെസഡാന്തികമായോ അമവാ തത്രചിന്താപരമായോ പൊരുത്തപ്പെട്ടു താൻ ശ്രമിക്കേണ്ടതില്ല. അസ്തിത്വത്തിൽ, ഡ്യൂവ വെവരുധ്യങ്ങൾ എപ്പോരമാണ് ഒരുമിച്ച്, കൈ കോർത്ത്, പരസ്പര പുരകമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നതെന്ന് നിരീക്ഷിക്കുക, കാണുക.

പൗരസ്ത്യർ മതപരമായാണ് ജീവിച്ചത്. അത് ഒരു ഡ്യൂവമാണ്. അതുകൊണ്ട് അതിന് ശാസ്ത്രത്തെ ഉത്പാദിപ്പിക്കാനായില്ല. പാശ്ചാത്യർ ശാസ്ത്രപരമായാണ് ജീവിച്ചത്, അതിന്റെ ശാസ്ത്രം കാരണം, അതിന് മതത്തിന്റെ പാത നഷ്ടമായി. ഈപ്പോൾ ആദ്യമായി, കിഴക്ക് കിഴക്കല്ലാതായി, പടിഞ്ഞാറ് പടിഞ്ഞാറല്ലാതായി. ഭൂമി ഓനാവുകയാണ്. ഭൂമി ഒരോറു ആശോള ശ്രാമമായി. അതുകൊണ്ട്, ഒരുപക്ഷേ പൊരുത്തം ദർശിച്ചു കാവുന്ന, മനസ്സിലാക്കാവുന്ന വേളയാണിൽ.

മനുഷ്യൻ ഒരു പുതുയുഗത്തിലേക്ക് പ്രവേശിക്കുകയാണ് എന്നത് വ്യക്തമാണ്, കാരണം ഒരു നവബോധം ഉദിക്കുകയാണ്. ബുദ്ധനെന്നും ആൽബർട്ട് എൻസ്റ്റീനെന്നും നാം ചരിത്രത്തിൽ കണ്ടു. അതെ, നാം അവരെ ഇരുവരെയും കണ്ടുകഴിഞ്ഞു. അതിനാൽ ആ ദിനം അടുത്തടുത്ത് വരികയാണ്, ഒരു ആൽബർട്ട് എൻസ്റ്റീൻ കൂടിയായ ബുദ്ധനെ, അമവാ ഒരു ബുദ്ധൻ കൂടിയായ ആൽബർട്ട് എൻസ്റ്റീനെ നമ്മൾ ദർശിക്കും. ആ ദിനം അടുത്തു വരുന്നു, അതെ!

തന്റെ അവസാന നാളുകളിൽ, ആൽബർട്ട് എൻസ്റ്റീൻ ധ്യാനത്തിലും മതത്തിലും വളരെ തത്പരനായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അവസാന ദിനങ്ങൾ അതിശയം നിര സ്തവധാരിയിരുന്നു. തന്റെ വാർദ്ധക്യത്തിൽ അദ്ദേഹം പറയുകയുണ്ടായി, “ഞാൻ

ആൽബർട്ട് എൻസ്റ്റീൻ(1879-1955)

ചെറുപ്പമായിരിക്കുന്നേഡ പതിവായി ചിന്തിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു, ഇന്നെല്ലകിൽ നാളെ അസ്തിത്വത്തിന്റെ എല്ലാ രഹസ്യങ്ങളും പരിഹരിക്കപ്പെട്ടും, അതുകൊണ്ട് ഞാൻ കിരിനാധാനം ചെയ്തു. പക്ഷേ ഇപ്പോൾ എനിക്ക് പറയാനാവും, എത്രയും കൂടുതൽ നാം അറിയുന്നുവോ, അതെയുമധികം ജീവിതം നിഗൃഡമായിത്തീരുന്നു. നാം എത്ര കൂടുതൽ അറിയുന്നുവോ, അതെയും കൂറേണ്ട നാം അറിയുന്നുള്ളൂ, നാം അമേയത(vastness)രെക്കൂറിച്ച് അതെയും കൂടുതൽ അവബോധമുള്ളവരാവുന്നു.”

അപ്പോൾ എൻസ്റ്റീൻ പറയുന്നത്, അസ്തിത്വത്തിന്റെ നിഗൃഡതയുടെ ചുരുള ശിക്കുന്നതിൽ ശാസ്ത്രം പരാജയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നാണ്, നേരെ മരിച്ച്, അത് കാര്യ അഭേദ കുറേക്കുടി നിഗൃഡമാക്കിയിരിക്കുന്നു.

ഇനി, ആധുനിക ഭൗതിക(modern physics)ത്തിലെ കുറച്ചു വിവരങ്ങൾ ഇതാ. ഫിസിക്സിൽ, ഭ്രവ്യം(matter) എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു സത്ത്(entity)യില്ല. ഒരു ഭൗതിക അത്തർ ഭ്രവ്യത്തിന്റെ ലോകത്തിലേക്ക് ആഴത്തിലിരിഞ്ഞുനേരാറും, ഭ്രവ്യത്തെ ദർശിക്കാനേ കഴിയില്ല. അത് ശുദ്ധ ഉള്ളജമാകുന്നു.

അപ്പോൾ, ഉള്ളജത്തെ എങ്ങനെന നിർവചിക്കാനാണ്? അത് ഭ്രവ്യമാണോ? എങ്ങനെ? ഉള്ളജത്തിന് ഭ്രവ്യമാവാൻ കഴിയില്ല. ഉള്ളജം എന്നത് ഭ്രവ്യത്തിൽനിന്ന് തികച്ചും വ്യത്യസ്തമായ ഒന്നാണ്. ഭ്രവ്യം ചലിക്കാത്തതാണ്, ഉള്ളജം അതേസമയം ചലനം

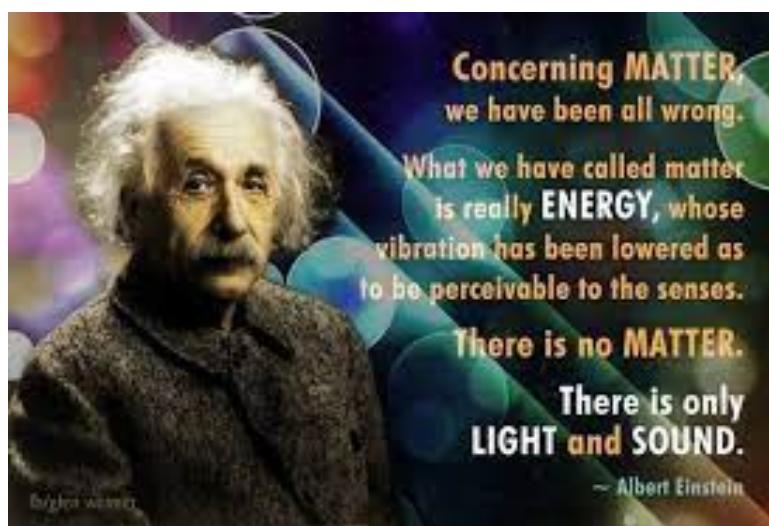

തമകമാണ്. അതെ. ഭ്രവ്യം നാമ(noun)മാണ്, ഉള്ളജം അതേസമയം ഒരു ക്രിയ(verb)യാണ്. ഭ്രവ്യം അളക്കാവുന്നതാണ്(measurable). ഭ്രവ്യത്തെ അളക്കാനാവും. അതെ! അക്കാരണത്താലാണ് അത് ഭ്രവ്യം എന്നറിയപ്പെടുന്നത്. നേരേ മരിച്ച്, ഉള്ളജം അപരിമേ

യമാണ്(immeasurable).

അതുകൊണ്ട് അതിനെ
ഭ്രവ്യം എന്ന് വിളിക്കാനാവി
ല്ല.

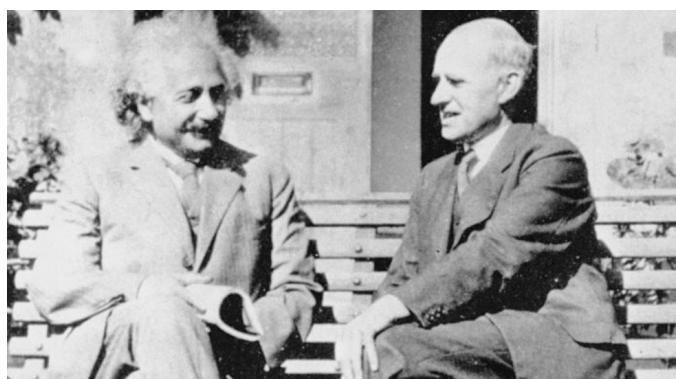
യോഗികൾ അസ്തിത്വ
ത്തിനു മുമ്പാകെ എന്നും
നമ്മൾ സ്വന്തമായിരുന്നു.
ഭൗതികജ്ഞന് ഇന്നറിയാം,
ശില വെറുമൊരു ശിലയല്ല. അത് വിശ്വത്തെ ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. നിങ്ങളുടെ കൈവെ

ഇളയിൽ ഒരുക്കാവുന്ന ഒരു കൊച്ചു ശിലാവസ്ഥയം മുഴുവൻ പ്രപഞ്ചത്തെയും പ്രകാശിതമാക്കാവുന്ന അത്രയധികം ആൺവോർജ്ജം പേരുന്നു. മുഴുവൻ പ്രപഞ്ചത്തെയും നശിപ്പിക്കാൻ പോരുന്നതെ ആൺവോർജ്ജം പേരുന്നു അത്. അതുകൊണ്ട്, അത് വെറുമൊരു പാരകശശംമല്ല. അത് വെറുമൊരു വരവസ്തുവല്ല. നിങ്ങളുടെ കൈകളിൽ അതിനെ പിടിക്കാവുന്നതു കാരണം അത് വരമാണെന്ന് നിങ്ങളിൽയുണ്ടു്, എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ അറിവ് ശാസ്ത്രീയമല്ല. അത് വരമായി തോനിക്കുക മാത്രമാണ്, വാസ്തവത്തിൽ അത് ദ്രവമാണ്. അതിനെ അത്രമേൽ ലഭ്യമായി, കൈകാര്യം ചെയ്യാവുന്നതായി, നിങ്ങൾക്ക് അതുകൊണ്ട് കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യാനാവും എന്ന് തോനിക്കുകയാണ്. പക്ഷേ നിങ്ങൾക്ക് അതിന്റെ നിഗുണ്യതകൾ അറിയില്ല, അവയിൽ സുത്രപ്ലാനിയോരയാനും പറ്റില്ല. ഈ രഹസ്യങ്ങൾ ശരിക്കും അപാരമാണ്-എറേക്കുറെ ഇഷ്യൂരൗത്തനെയുള്ള നിഗുണ്യതകളെപ്പോലെ.

അപ്പോൾ, അധുനിക ഭൗതികജ്ഞൻ(modern physicist) ആദ്യമായി യോഗികളുടെ ഭാഷയാണ് ഉപയോഗിക്കുന്നത്. ഈ വിശ്വം മേലിൽ, ഒരു വസ്തുപോലെ തോനുനില്ല, ഒരു ചിത്പോലെയാണ് എന്ന് എഡിംഗ്ടൺ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഈതാരുണ്ടാവെങ്കിൽ സമ്മാന ജേതാവിന്റെ, ഒരു ശാസ്ത്രജ്ഞന്റെ വായിൽ നിന്ന് വരുന്നതാണ്. “ഈ വിശ്വം ഒരു ചിത്പോലെ തോനിക്കുന്നു, ഒരു വസ്തുപോലെയല്ല!” അതിനർത്ഥം, വിശ്വമെന്നത് ദ്രവ്യതേക്കാളിയികം ചെതന്യം(Consciousness)മാണ് എന്നാണ്.

എറ്റവും വലിയ വിരോധാഭാസം എന്നെന്നാൽ, ഇലക്ട്രോൺ പെരുമാറുന്നത് അത്രയും നിഗുണ്യമായ രീതിയിലാണ്, ശാസ്ത്രജ്ഞന്റെ അത് പ്രകടമാക്കാനായി ഭാഷയില്ല. അത് ഒരേ സമയം ഒരു കണ്ണികപോലെയും ഒരു തരംഗപോലെയുമാണ് പെരുമാറുന്നത്. അത് മനസ്സിന് ദൃശ്യഹരിക്കാം, അസാധ്യമാണ്.

ആർബർട്ട് എൻസ്റ്റ് നൂറ്റാണ്ടിനും എഡിംഗ്ടണും

നിങ്ങൾക്ക് യുക്തിയിയൻ ജോമടി അറിയാമായിരിക്കും, ഒരു കാര്യം ഒന്നുകിൽ ഒരു ബിനുവായിരിക്കും അമവാ അതൊരു രേഖയായിരിക്കും. ഒരു കാര്യം ഒരേ സമയം ഒരു ബിനുവും ഒരു രേഖയുമായിരിക്കാൻ കഴിയില്ല.

ഒരു രേഖയെന്നാൽ, ശ്രേണിയായുള്ള അസംഖ്യം ബിനുകൾ അനുക്രമമായി നിരക്കുന്നതാണ്. ഒരോറു ബിനുവിന് ഒരു രേഖ പോലെ പ്രവർത്തിക്കാനാവില്ല. എന്നാൽ, ഇലക്ട്രോണുകൾ ഒരേ സമയം ഒരു ബിനു പോലെയും ഒരു രേഖ പോലെയുമാണ് വർത്തിക്കുന്നത്, ഒരു കണ്ണിക പോലെയും ഒരു തരംഗം പോലെയും. ഇതിൽനിന്ന് എന്തു നിഗമനത്തിലെത്തും? ഇതെങ്കുറിച്ച് എന്തു പറയാൻ?

ശാസ്ത്രജ്ഞന് ഉള്ളാസം, ഉള്ളാസം! ഇപ്പോൾ അവർക്കരിയാം, എല്ലായ്പോഴും വിരോധാഭാസങ്ങൾ സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന, ഇളംവരു വളരെ അകലെയും

അടുത്തും ആണെന്ന് രണ്ടു തരത്തിലും പറയുന്ന യോഗികൾ(mystics), അവരുടെ അനുഭവത്തിൽ നിന്നാവും ഇത് പറയുന്നതെന്ന്. ഈ യോഗികൾ പറയുന്നത് ജീവിതവും മരണവും ഒന്നാണ്, രണ്ടല്ല എന്നാണ്. ആദ്യമായി ഈ വീക്ഷണങ്ങൾ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ മനസ്സിനും പ്രസക്തമാവുകയാണ്.

ഒരു നവ ശാസ്ത്രം ഉണ്ടുകയാണ്, അനിശ്ചിതത്വത്തിന്റെ ശാസ്ത്രമാണ്(science of uncertainty) അത് എന്നു പറയുന്നു. അപ്പോൾ, മേലിൽ ഉറപ്പുന്നുമെല്ലാം. നിശ്ചിതത്വം മൊത്തമായി മാത്രം. 2500 വർഷങ്ങൾക്ക് മുമ്പ്, മഹാവീരൻ തന്റെ ഓരോ പ്രസ്താവനയും നടത്തിയിരുന്നത് ഒരു ‘ഒരു പക്ഷ’(perhaps) യുമായിട്ടായിരുന്നു. “ഇന്നശരനുണ്ടോ” എന്ന് നിങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തോട് ചോദിക്കുകയാണെങ്കിൽ, അദ്ദേഹം പറയും, “ഒരു പക്ഷ.” അക്കാലത്ത് അതാർക്കും മനസ്സിലായതെയില്ല. ഇന്നശരനുണ്ടോ ഇല്ലയോ എന്ന വിഷയത്തെ സംബന്ധിച്ച് നിങ്ങൾക്ക് “ഒരു പക്ഷ” എന്ന എങ്ങനെ പറയാനാവും? അത് അത്രമാത്രം ലളിതവും യുക്തിപരവും ആണ്. ‘ഒരു പക്ഷ’(perhaps) അർത്ഥമാക്കുന്നതെന്നാണ്? ഇന്ന് അത് മനസ്സിലാക്കപ്പെടുന്നു.

ആൽബർട്ട് എൻസ്റ്റീൻ ഭൗതികത്തിൽ ഉപയോഗിച്ച ഈ ഭാഷയായിരുന്നു മഹാവീരൻ മതത്തിൽ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നത്. ആൽബർട്ട് എൻസ്റ്റീൻ അതിനെ ആപേക്ഷിക്കാ സിദ്ധാന്തം(Theory of relativity) എന്നു വിളിക്കുന്നു. മഹാവീരനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ തത്യചിന്തയെ അങ്ങനെന്തെന്നയാണ് വിളിച്ചത്- സാപേക്ഷ വാദം. ‘സാപേക്ഷ’ എന്നാൽ ആപേക്ഷിക്കം(relative), ആപേക്ഷിക്കാ സിദ്ധാന്തം പോലെ. ഒന്നും നിശ്ചിത(certain)മല്ല. ഓരോനും മാറുന്നതാണ്(in flux), ചലനാത്മകമാണ്. നിങ്ങളൊരു കാര്യം പറഞ്ഞുതീരുന്ന നിമിഷം തന്നെ അത് മാറിയിരിക്കും.

മഹാവീരൻ പറയുന്നത്, വസ്തുകൾ ഇല്ല, സംഭവങ്ങൾ മാത്രമെയുള്ളു(Things do not exist, but only events happen) എന്നാണ്. ആധുനിക ശാസ്ത്രം ഇന്ന് ഇതാണ് പറയുന്നത്- ലോകത്തിൽ വസ്തുകൾ ഇല്ല, സംഭവങ്ങൾ മാത്രം, അതിനാൽ ഒരു കാര്യവും നമുക്ക് കേവലമായി പറയാനാവില്ല. ഇത് ഇങ്ങിനെയാണ് എന്ന് നമുക്ക്

പറയാനാവില്ല! ഉറപ്പായും അത് ഇപ്രകാരമാണ് എന്ന് ആരെകിലും പറഞ്ഞാൽ, അയാൾ വിശ്വിയൈപ്പോലെ പെരുമാറുകയാണ്.

പഴയ കാലത്ത്, ഏറ്റവും ഉറപ്പുള്ള ആർജം അജ്ഞാനിയായി കരുതപ്പെട്ടിരുന്നു.

എത്രയും ഉറപ്പ് അയാൾക്കുണ്ടോ, അയാൾക്ക് അത്രയും കൂടുതൽ അറിയാം; അതേ സമയം അനിശ്ചിതനായവൻ, അലോസരപ്പടുത്തുന്നവൻ, അറിവില്ലാത്തവനായി, അജ്ഞാനിയായി കരുതപ്പെട്ടിരുന്നു. അക്കാദമിക്കാലാണ് മഹാവീരൻ ലോകത്തെ അത്രയേറെ സ്വാധീനിക്കാൻ കഴിയാത്തത്. അവിടുന്ന് ഒത്തിൽ മുന്നേ വന്നു. അവിടുന്ന് തന്റെ കാലത്തിനു മുന്നേ എത്തി-അതെ, ഒരു പക്ഷ.

അങ്ങനെ, നിങ്ങൾക്കെതിനെ ‘ഒരു പക്ഷ സിദ്ധാന്തം’ എന്ന് വിളിക്കാനാവും, എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അവിടുന്ന്

ഈ ‘ഒരു പക്ഷ’ എന്ന വാക്ക് ഉപയോഗിക്കുമായിരുന്നു. ഇത് ഒരു തരം അനിശ്ചിതത്വമാണ്, അനിശ്ചിതത്തെ തന്റെ ആവിഷ്കരണമാണ്.

മഹാവീരൻ ‘ഒരു പക്ഷ’ എന്നു പറയും. ‘അതെ’ എന്ന് ഒരു തരത്തിലും പറയാൻ പറ്റില്ല എന്ന് അദ്ദേഹം പറയും, എന്തുകൊണ്ടും ‘അല്ല’ എന്ന് അതിനെ

മറ്റാരു തരത്തിൽ പറയാനാവും. രണ്ടും ഒരുമിച്ച് ഒരേ സമയം ശരിയാണ്. അതുകൊണ്ട്, അസ്തിത്വത്തിൽ കലഹങ്ങളിലും.

എല്ലാ വൈരുധ്യങ്ങളും പുരകങ്ങളാണ്. ശാസ്ത്രവും മതവും വിരുദ്ധങ്ങളും, പുരകങ്ങളാണ് എന്ന് ഇവിടെയാണ് നാം അഭിയൃന്ഥത്. അവ വിപരീത ദ്രുവങ്ങളും. അവ സ്വയമേ അനുരഞ്ജനപ്പെടുന്നു.

നിങ്ങൾക്ക് നന്ദി.

പ്രഹ. അനിൽകുമാർ കാമരാജ്
(പരിഭാഷ: എം.എസ്. വിനോദകുമാർ)